

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 11Er/918/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216213748
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marie Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:2216213748.1

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v exekučnej veci oprávneného: innogy Slovensko s.r.o., IČO: 44 291 809, so sídlom Hviezdoslavovo nám. 13, Bratislava, právne zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti povinnému: X. Q., W.. XX.XX.XXXX, A.. XX.XX.XXXX, W. F. U. N.Ú. XXX, N. W. I., vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Jozef Deák, Exekútorský úrad so sídlom Horná 23, P.O.BOX 199, Banská Bystrica, pod spis. značkou EX 14047/2016, o vymoženie 577,78 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd exekučné konanie zastavuje.
- II. Súdnemu exekútorovi súd náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal dňa 29.07.2016 súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie, ktorým sa domáhal vymoženía pohľadávky voči povinnému na základe exekučného titulu - platobný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 7C/267/2015-36, zo dňa 03.03.2016.
2. Tunajší súd šetrením zistil, že povinný dňa XX.XX.XXXX zomrel, t. j. v priebehu exekúcie. Dedičské konanie po povinnom bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 10D/129/2016 a ktoré bolo uznesením č. k. 10D 129/2016-26, zo dňa 20.02.2017 zastavené z dôvodu, že poručiteľ - povinný zomrel ako nemajetný. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.04.2017.
3. Podľa ustanovenia § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.
4. Podľa ustanovenia § 57 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.
5. Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 Exekučného poriadku Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.
7. Podľa ustanovenia § 9a Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.
8. Podľa ustanovenia § 61 Civilného sporového poriadku procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

9. Podľa ustanovenia § 63 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

10. Podľa ustanovenia § 63 ods. 2 Civilného sporového poriadku v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípade s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

11. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka /veta prvá/ spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením, pričom smrťou táto spôsobilosť zanikne.

12. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou.

13. Smrť povinného znamená stratu jeho procesnej subjektivity. Preto je potrebné posúdiť, či povinnosť z exekučného titulu prešla na jeho právnych nástupcov (dedičov). Ak vymáhaná povinnosť neprešla na dedičov z dôvodu zastavenia dedičského konania, pretože povinný nezanechal majetok, resp. zanechal iba nepatrný majetok, musí byť exekúcia podľa § 63 ods. 1 Civilného sporového poriadku zastavená. Keďže v danom prípade povinný v priebehu exekučného konania stratil procesnú subjektivitu, pričom vymáhaná povinnosť s poukazom na ustanovenie § 470 Občianskeho zákonníka neprešla na dedičov, súd v zmysle ustanovenia § 63 ods. 1 Civilného sporového poriadku exekúciu zastavil.

14. Podľa ustanovenia § 196 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

15. Podľa ustanovenia § 197 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

16. Podľa ustanovenia § 200 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 /prvá a druhá veta/ trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

17. Podľa ustanovenia § 200 ods. 5 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

18. Podľa ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

19. Podľa ustanovenia § 203 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

20. Podľa ustanovenia § 203 ods. 3 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

21. Súd pri rozhodovaní o povinnosti nahradiť trovy exekúcie zistil, že nie je možné uložiť povinnosť nahradiť trovy exekúcie oprávnenému, resp. súdu, a to z dôvodu absencie zákonných dôvodov predpokladaných v § 203 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017. V danej exekučnej veci zastavenie exekučného konania procesne nezavinil oprávnený, resp. súd a dôvodom na zastavenie exekučného konania nebol ani nedostatok majetku povinného, nepostačujúceho ani na úhradu trov exekúcie. Pri rozhodovaní o trovách exekúcie je podstatné, že bezprostredným dôvodom zastavenia

exekúcie nie je nemajetnosť povinného, ale strata jeho procesnej subjektivity. Použitie ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 (nemajetnosť povinného) v spojení s § 203 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 prichádza do úvahy len v prípade, že povinný právne existuje, avšak súdny exekútor počas trvania exekučného konania zistil jeho nemajetnosť. Keďže oprávnený, resp. súd zastavenie exekúcie nezavinil, pretože povinný zomrel počas exekúcie, hoci ako nemajetný, nemožno súdnemu exekútorovi priznať náhradu trov exekúcie proti oprávnenému, resp. súdu. Použitie § 203 ods. 3 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 tiež neprichádza do úvahy, keďže exekúcia nebola zastavená z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz.

22. Ďalej súd poukazuje na uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn III. ÚS 351/07-11, IV. ÚS 236/08-12, I. ÚS 148/2010-11, kde okrem iného Ústavný súd konštatoval, že samotná skutočnosť, že v konečnom dôsledku môže nastať stav, keď nebudú uspokojené všetky nároky exekútora pri výkone exekúcie, nemusí viesť k protiústavným dôsledkom. Toto riziko, ktoré exekútor nesie, je odôvodnené a do značnej miery kompenzované jeho v podstate monopolným postavením pri výkone exekúcie. Riziko spojené s výkonom profesie je vyvážené výhodami súvisiacimi s výkonom tejto profesie. Ústavný súd súčasne konštatuje, že § 203 Exekučného poriadku vo svojom texte nesporne obsahuje aj zákonnú možnosť nepriznať náhradu trov zastavenej exekúcie. Vyplýva to z toho, že citované ustanovenie obsahuje možnosť uváženia súdu pri priznaní náhrady trov exekúcie opierajúc sa o vyhodnotenie postupu oprávneného, miery jeho zavinenia a napokon aj to, že aj keby tu bolo zavinenie, rozhoduje jeho intenzita. Zákon neukladá povinnosť súdu uložiť oprávnenému nahradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi v každom prípade, ale iba vtedy, ak oprávnený mohol pri náležitej opatrnosti predvídať dôvod zastavenia exekúcie. Túto podmienku je potrebné aplikovať vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu. Preto § 203 ods. 1 Exekučného poriadku hovorí o opatrnosti náležitej. Súdny exekútor nemá nárok na zaplatenie odmeny v každom prípade s poukazom na to, že zákon ustanovuje výnimku z pravidla zaplatenia odmeny exekútorovi za výkon exekučnej činnosti. Takouto výnimkou je totiž práve prípad predpokladaný v § 203 Exekučného poriadku. Legitímna nádej súdneho exekútora nadobudnúť náhradu trov exekúcie takto vzniká až momentom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia exekučného súdu o priznaní náhrady trov exekúcie súdnemu exekútorovi. Súdny exekútor nevie a nemôže vopred predpokladať vznik situácie, že bez zavinenia oprávneného dôjde k zániku povinného. Napriek tomu nie je možné výkladom rozširovať prípady, kedy súd môže uložiť oprávnenému náhradu trov exekúcie, respektíve kedy trovy exekúcie znáša oprávnený. Preto v prípade, ak povinný zanikol bez právneho nástupcu a zároveň tu nie je niektorý z dôvodov pre uloženie povinnosti nahradiť exekučné trovy oprávnenému, neexistuje iné zákonné rozhodnutie, ako nepriznať súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (Van der Musselle proti Belgicku, rozsudok z 23. november 1983, séria A č. 70), v ktorom bolo zdôraznené, že riziko s výkonom určitej profesie (v citovanom prípade advokáta), kam spadá i riziko neuhradenia odmeny za odvedenú prácu, je na druhej strane vyvážené výhodami súvisiacimi s výkonom tejto profesie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súdnemu exekútorovi súd náhradu trov exekúcie nepriznal.

Poučenie:

Proti výroku o trovách exekúcie odvolanie nie je prípustné.

Proti výroku o zastavení exekúcie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia na tunajší súd.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 Civilného sporového poriadku).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).